Quelle: https://manuscripta.at/?ID=383
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

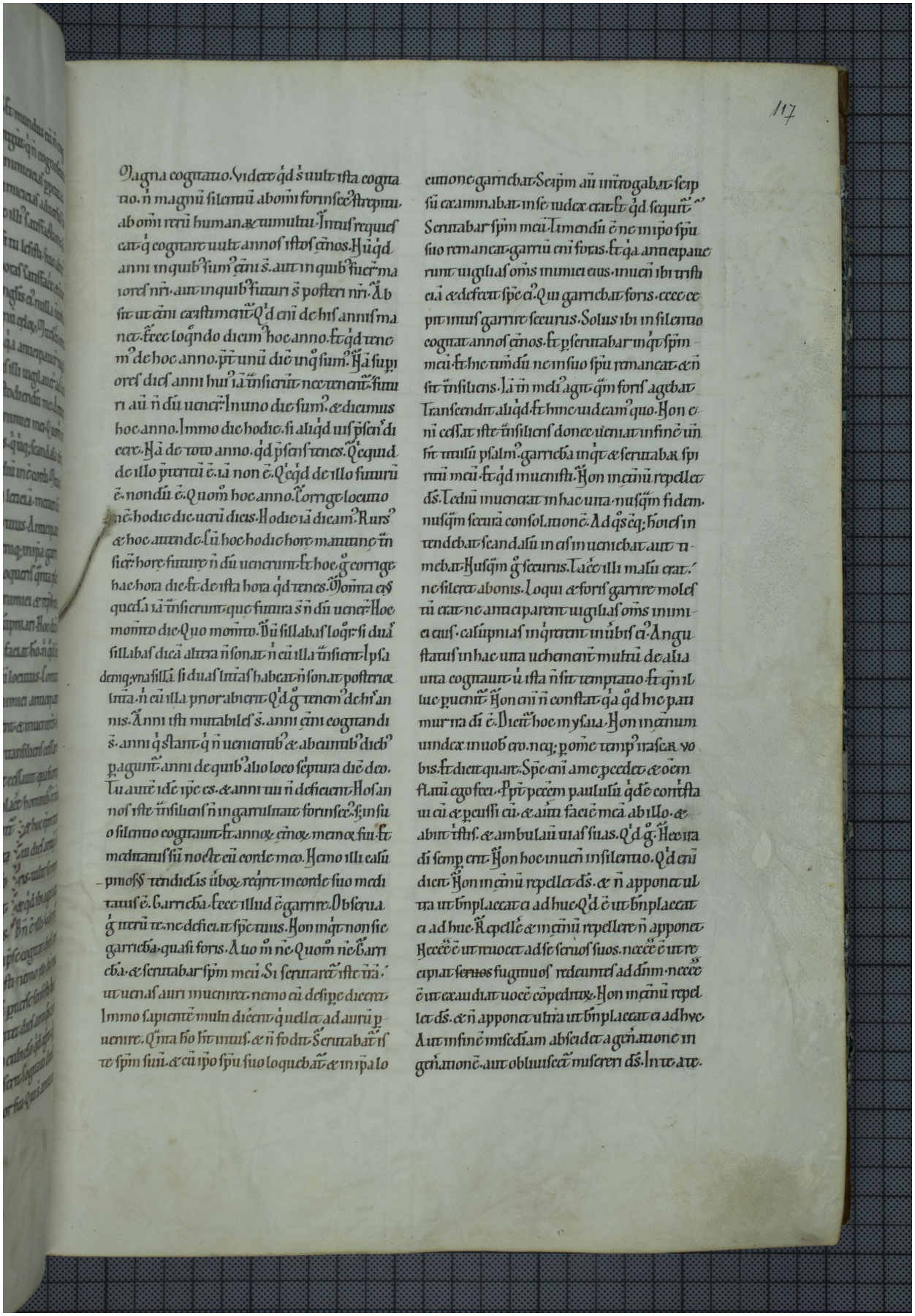

117

O magna cogitatio. Videtur qd s̄ uulte ista cogitatio. n̄ magnū silentiū abomi fornicē strepitu. ab omi rerū humanarū tumultu. Intuit requiescat q cogitare uulte annos istos ānos. Hū qd anni in quib̄ sum ānni s̄. aut in quib̄ fuer̄ maiores nr̄i. aut in quib̄ futuri s̄ posteri nr̄i. Ab sit ut ānni existimentur. Qd enī de his annis mane. fere longo dicam hoc anno. fere qd tenem de hoc anno. pt̄ unū die ūq sum. Hā supiores dies anni hui ā ūsicutur nec tenentur. futuri aū n̄ dū uenerūt. In uno die sum. ē dicamus hoc anno. Immo die hodie. si aliqd uis pscī dicere. Hā de toto anno. qd pscis tenes. Qēquid de illo preterū ē. iā non ē. Qēqd de illo futurū ē. non dū ē. Quom hoc anno. Corrige locutionē hodie die uerū dicis. Hodie iā dicam. Rursū hoc autem de. sū hoc hodie hore matutine ūsicē hore future n̄ dū uenerunt. fere hoc g corrige hac hora die fere de ista hora qd tenes. Omina ex quedā iā ūsicerunt quē futura s̄ n̄ dū uenerūt. Hoc momento die. Quo momento. Vū sillabas loqr̄. si duā sillabas dicā altera n̄ sonat n̄ cū illa ūsicerunt. Ipsa demq; ma sillā si duas ūtias habeat n̄ sonat posteriora ūtia. n̄ cū illa prior abierit. Qd g tenem de his annis. Anni isti mutabiles s̄. anni ānni cogitandi s̄. anni q stant q n̄ uenerunt ē. ab eunt ē dies p̄aguntur anni de quib̄ alio loco scīptura die deo. Tu autē idē ipse es. ē anni tui n̄ deficient. Hos annos iste ūsiliens n̄ in garrulitate fornicē. f. in suo silentio cogitauit. fere annos ānos mensē fui. fere meditatus sū noctē cū corde meo. Hemo illi calū pnos. tendit dies ūbos. regnē in corde suo meditatus ē. Garriebā. fere illud ē garrire. Obsecrā g mentū te. ne deficiat spēritus. Non in qt non sic garriebā. quasi foris. A tuo in nē. Quom nē. Garriebā. ē seruabar spīm meū. Si seruatur iste iā ut uenias auri inuenire. nemo eū decipe dicente. Immo sapientē multi dicent q uellē ad aurū puenire. Qma ho hr̄ intus. ē n̄ fodit. Seruabat̄ iste spīm suū. ē cū ipo spīu suo loquebat̄ ē in ipa locutione garriebat. Sepīm aū interrogabat̄ sepīm sū examinabat̄ in se iudex erat. fere qd sequit̄. Seruabat̄ spīm meū. Timendū ē ne in ipo spīu suo remanent garrū eni foras. fere qa antecipauerunt uigilias omis inimici eius. inuen ibi tristicia ē defect spēi. Qui garriebat foris. ecce ecce inimicus garrire securus. Solus ibi in silentio cogitat annos ānos. fere pseruabar in qt spīm meū. fere hec tū dū ne in suo spīu remanent ē n̄ sit ūsiliens. Iā in medio agit qm foris agebat. Transcendit aliqd. fere hinc uidcam quo. Non oni cessat iste ūsiliens donec uenit in finē ūn sit multū psalm. garriebā in qt ē seruabar spīm meū. fere qd inuenisti. Non in ānū repellet ds. Tedū inuenit in hac uita nusqm fidem. nusqm securā consolationē. Ad qs eq; hoies intendebat scandalū in eis inuenichat aut uenebat. Husqm g securus. Tacē illi malū erat. ne silere a bonis. Loqui ē foris garrire molestū erat ne antecipaterent uigilias omis inimica eius. calūpnias in qrent in ūbis ei. Angustatus in hac uita uchement multū de alia uita cogitauit. ista n̄ sit tempitatio fere qn illuc puenit. Non eni n̄ constat qa qd hic patimur ira di ē. Dicit hoc in ysaia. Non in ānum uindex in uob ero. neq; p omē tempū irascar. vobis. fere dicit quare. Spēs eni a me pecedet ē oēm flatū ego feci. Ppt̄ peccm paululū qdē contristaui eū ē pcussi eū. ē aūm faciē mēā ab illo. ē abiit tristis. ē ambulauit uias suas. Qd g. Hec ira di semp erit. Non hoc inuen in silentio. Qd eni dicit. Non in ānū repellet ds. ē n̄ apponat ultra ut bn placeat ei ad huc. Qd ē ut bn placeat ei ad huc. Repellē ē in ānū repellere n̄ apponat. Hecē ē ut inuocet ad se seruos suos. necē ē ut recipiat seruos fugitiuos redeuntes ad dnm. necē ē ut exaudiat uocē cōpedntis. Non in ānū repellet ds. ē n̄ apponet ultra ut bn placeat ei ad huc. Aut in finē misediam abscidet a gen. ātione in gen. ātionē. aut obliuiscet̄ misereri ds. In te aut.